

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Omnia Latina Scripta Matthiæ Flacij Illyrici

Flacius, Matthias

Magdeburgæ

VD16 F 1296

Epistola M. F. Illyrici and D. Iacobum Milichium, Rectorem Scholæ
Vittenbergensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36647

confir-
candos
truen-
isto re-
ntur &

istæ in
e deso-
hil est
struito
adhuc

ingen
farum
o libe-
ut ue-
tibus,
ion su-
rarum
i, quæ
• Lo-
e, quā
At-
s con-
istum
scrip-
onem
x ue-

& ueluti sigillum quoddam apponere,
quam sic in gratiam, nescio cuius uacila-
lando, & miseras conscientias languefa-
cere, & cum tuis scriptis, tum &, toti
Euangelio fidem derogare.

Responde obsecro. Si quid enim
uere monasteris me rectius aliter & Ec-
clesiæ utilius agere posse, libenter pro-
fecto non solum tibi, summo viro, sed
etiam minimo puerulo, ut Augustinus
inquit, parebo. Bene uale. Datæ Mag-
deburgæ Iunij. Anno 1549.

Epistola M. F. Illyrici ad D. Iaz-
cobum Milichium, Rectorem
Scholæ Vittenbergensis.

Magnifice domine Rector, uir do-
ctissime, & compater dilectissi-
me, appello te iam paulo liberi-
us hisce meis literis, tum alijs rationibus
fretus, tum quod sciam δτι και σν ωδσιη
επισασου μειλιχος Ειναι.

Primum autem gratulor tibi hanc
rectoriam dignitatem, ac precor Deum,
ut tum Ecclesiæ, ad conseruationem
puritatis in religione Christiana, tum &
tibi,

tibi, ac toti cœtui Scholæ istius sit salutaris,

Deinde te uehementer oro, ut, quoniam διδασκαλία ματάντα, & iam es publica authoritate instructus, uelis omni cura & conatu in hoc incumbere, quo intermittentur istæ funestæ Belial & Christi conciliaciones. Ex quibus scandala, intestinæ in Ecclesia dissensiones, impietatum papisticarum restituendarum certæ occasiones, ac uariæ Ecclesiarum, miserarumq; cōscientiarum perturbationes oriuntur.

Hæc omnia mala ex ipsis mutationibus oriri, & plene nihil boni, tu ipse probe nosti, quin & tristis experientia hoc ipsum iam euincit,

Paucis diebus ante, quam Vittenberga discessi, narrauit mihi quidam tuum quoddam cum Domino Præceptore colloquium, qui interfuit. Aiebat te dixisse, Domine Philippe, meint jhr / das der Reyser wird zu frieden sein / mit dieser ewer reformation: respondisse uero illum, Was sol er zu frieden sein? Er wil trawen haben/ das man das ganze Interim halte.

Tum

Tum subiecisse te, worum bleibt ihr
denn nicht bey den vorigen Cäremo-
nien? worumb wolt ihr denn von/
nützliche verendrung machen? dixisse
uero illum, wir müssen was zu thun
haben. Cessaret potius, quam in tanta
re tam temere luderet

Decet igitur te M. D. Rector cum
pro tuo erga D. Philippum amore, tum
& officio, ac Ecclesiæ & Scholæ debita
opera, summo studio laborare, ut istæ
mutationes, & religionis corruptelæ o-
mittantur, quo domestica dissidia, &
schismata ex Ecclesia tollantur.

Ego profecto, quod DEVS nouit,
percupiam cum ipsis hominibus con-
iunctissime uiuere, quos tum eruditio-
nis, tum præstitorum officiorum, tum
etiam pietatis nomine amavi & colui,
Nec certe delector isto ἐμφυλίῳ καὶ ὀκρυ-
όντῳ πολέμῳ. Verum rursum tam pa-
ram Ecclesiam Christi diligere, & DE-
um timere non possum, ut queam pati,
ea Ecclesiæ p[ro]p[ter] ipsas salutaribus propo-
ni, quæ ego cum ex ipsorum ore, tu m[ei]
aliunde, atq[ue] adeo ex ipsa experientia
cognoui, perniciosa esse,

Scripsi

Scripsi de hac re nuper ad DOMINUM
præceptorem, & iam ad totam
Scholam scribo, ne quid prætermittam,
quod in tali rerum statu a me iure re-
quiri posset. Peto igitur a te, ut de hoc
scripto ad Scholam referas, utq[ue] rem,
quantum potes, ad piam concordiam
inclines, ac responsum mihi dari cures,

In scripto hæc summatim ago, redi-
do rationem meorum factorum. Pro-
bo præsentes mutationes esse Ecclesiæ
perniciosas. Peto, ut ab ijs desistant.

Id si fecerint, polliceor me uel sup-
plicem eis futurum. Sin uero uelint
pergere in excusandis & promouendis
istis actionibus, quas ipsi saepe pessimas
esse confessi sunt, significo me bona
conscientia intermittere non posse, quo
minus fucos istis fraudibus illitos de-
tergam, ipsasq[ue] fraudes omnibus ostendam,
quo qui uolent, eas uitare possint.

Profecto uehementer cupio (de
quo animo meo extremum illum iudi-
cem testem uoco) cum omnibus ho-
minibus unum esse, sed in Christo. Id
est, ut nostra concordia Ecclesiæ sit fa-
lutaris, & non seruiat restituendis abo-
minatio-

OMI
totam
mittam,
iure re-
de hoc
q; rem,
ordiam
i cures,
go, red-
n. Pro-
Ecclesiæ
ant.
uel sup-
o uelint
ouendis
essimas
e bona
sse, quo
tos de-
s ostend-
possint
io (de
m iudi-
bus ho-
sto. Id
ce sit sa-
lis abo-
inatio-

minationibus Papisticis. Id si mihi cō-
tingere non potest, uolo ego cum Chri-
sto unum esse, etiam si mihi omnes ho-
mines inimici habendi essent. Si enim
Deus pro me, non timebo, quid mihi
faciet homo?

Dominus Iesus regat T. M. ipsos &
me, ut ea agamus, quæ & Ecclesiæ salu-
taria sint, & de quibus etiam coram ex-
tremo illo, seuerissimoq; iudice ratio-
nem reddere possimus. Frustra enim
hic hominibus animum, consilia, &
actiones nostras probabimus, si coram
illo tremendo iudice eas probare non
quiuerimus.

Saluta amanter DOMINUM Præ-
ceptorem, cui ego profecto bene cupio,
& tuam cōiugem honestiss. Bene uale.

Scheda clausæ Epistolæ inserta,

Postquam iam hasce literas scrip-
seram, intellexi nostros Dominos nihil
minus cogitare, quam uel de intermit-
tendis istis nouis mutationibus, uel de
concordia domestica: Velle etiam, ne-
scio

scio quod prolixum scriptum ædere,
quo pingant, & sucent istud nouum Interim.

Id quanquam sperabam' uanum
esse, tamen uolui uobis indicare, si ita se
rem habere competero, me quoq; co-
actum iri, ut & hoc scriptum & Episto.
lam nuper ad Dominum Præcepto.
rem missam ædam. Quidenim aliud
facerem?

Siquidem illi sibi tantum indulge-
re uolunt, ut ea defendere, ac pro bonis
Ecclesiæ Christi obtrudere uelint, qua-
tum experientia, tum eorum conscienc-
tia, quin nonnunquam & os mala esse
pronunciat, dent quoque mihi & alijs
ueniam, si per hasce fraudulentas fene-
stras, abominationem papisticæ deso-
lationis in Ecclesiam Christi introduci
pati non poterimus. Vale iterum.

APOLOGIA M. F. Illyr.
AD SCHOLAM VITEBER-
gensem, missa 23. Iulij, anno

1549.